

Venstre er kommet til den Overbevisning, at det bør gaa med hertil. Det havde været bedre, om det radikale Venstre var kommet til den Overbevisning, den Gang Krabbe var Krigsminister, da var det nemlig første Gang, der var stillet Krav om Huslejegodtgørelse til Divisionsgeneraler; det blev den Gang i Finansudvalget paa-talt af os, og der blev stillet Ændringsforslag om, at det skulde udgaa. Den ærede Ordfører beklagede ogsaa før, at man ikke i Tide havde været opmærksom derpaa, men det er de Herrens egen Fejl, de bleve gjorde opmærksomme derpaa, første Gang Forslaget kom frem paa Finansloven, men den Gang gik de med dertil, som de gaa med til alt muligt, naar det gælder Militærvæsenet. Det er aldeles urimeligt, at disse Divisionsgeneraler foruden deres store Løn skulde have 2,000 Kr. ekstra i Huslejegodtgørelse, saa meget mere som der ingen Lovhjemmel er derfor. Mærkeligt er det, at f. Eks. det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup), der altid er en saa ivrig Bekæmper af Funktionærlønninger, gladelig kan gaa med til den Slags Ekstratillæg, som her er Tale om, men Sagen er den, at naar det gælder Militærvæsenet, kunne de Herrer sluge alt. Bagefter fortryde de det, men det nytter ikke; naar de ere gaaede med og have stemt for disse Ting, maa de bære Ansvar.

Socialdemokraterne have delvis sammen med det radikale Venstre stillet en Række Ændringsforslag angaaende meget betydelige Nedsættelser. Som den ærede Ordfører meget rigtigt nævnede, angaa mange af disse netop de Poster, som fandtes paa den gamle § 26 og der stod opførte som ekstraordinære Bevillinger, hvorover man mente at have mere fri Raadighed end over Posterne paa § 22. Vi have ment, at disse Bevillinger burde udgaa. Naar nu § 26 er forsvunden, og det hele er trukket sammen paa Krigsministeriets Hovedparagraf, komme vi ind paa en ny Ordning, idet det hele bliver opført som ordinære Beløb. Jeg mener, at man netop nu paa dette Tidspunkt skulde være opmærksom paa denne Sag og se at faa disse Poster strøgne og derved faa nedsat Bevillingerne en Del.

Finansudvalget har rettet en Forespørgsel til Krigsministeriet om, hvor det kan være, at Udgifterne til Militærmusikken ere opførte saa højt, som Tilfældet er. Efter den Lov, som blev vedtagen i Fjor, ventede man, at Forøgelsen skulde blive 150,000 Kr., men nu se vi, at den i

Aar er opført med 191,100 Kr., det er altsaa en Overskridelse paa 41,100 Kr. Denne Overskridelse er for mig ikke nogen Overraskelse. Man er saa vant til Overskridelser, naar Talen er om vort Militærvæsen, at der gøres Brud paa Løfter og givne Forudsætninger. Hele dette Spørgsmaals Historie er en Række af Brud paa Løfter og Forudsætninger. Vi havde netop ment, at her var der et af de Omraader, hvor der skulde blive en Besparelse i Sammenligning med tidligere, men det viste sig altsaa bagefter, at denne Besparelse blev gjort meget mindre, end det fra først af var forudsat.

Ligeledes har Finansudvalget ønsket Oplysning om, hvad den sidste Indkaldelse, den fjerde Indkaldelse, har kostet sidste Aar. Det er den Indkaldelse, som det ærede Medlem fra Præstø (R. Nielsen) i sin Tid kaldte en Værtshusholder-Indkaldelse, fordi han mente, at de eneste, der havde noget Udbytte af den, vare Værtshusholderne. Det viste sig, at der sidste Sommer har været indkaldt 6,228 Mand af Aargangene 1900—03, det vil sige Folk i en Alder af 35—36 Aar, som for fjerde Gang have været inde for at springe Soldat. Disse 6,228 Mand have været indkaldte i 6 Dage. Men naar man hertil lægger 2 Rejsedage, en Rejsedag ud og een hjem, have de i Virkeligheden i 8 Dage været fraværende fra deres Hjem. Det betyder, at 49,724 Dage ere anvendte paa denne Maade. For Statskassen har det medført en Udgift af 109,009 Kr. 07 Øre, men hertil maa lægges adskillige andre Udgifter. For det første de 49,724 spildte Arbejdsdage. Det er et meget betydeligt Tab. Sætter man Tabet til, lad mig sige, 3 Kr. daglig, betyder det en Ekstraudgift paa 149,172 Kr. Men hertil maa endvidere lægges de Tab, som paaføres de Mennesker, der rives bort fra deres Hjem. De ville ikke kunne undgaa i disse 8 Dage at komme til at bruge Penge udover den Løn, de faa fra Staten, og dette Tab kan repræsentere et Beløb af en 74,736 Kr. Man vil saaledes finde, at det Tab, denne Indkaldelse har forvoldt dels ved direkte Udgifter for Statskassen, dels ved spildte Arbejdsdage og dels ved at paaføre de indkaldte Udgifter, kan sættes til et Beløb af omtrent 332,000 Kr. Det er Penge, som ere fuldstændig spildte, og det er Tid, der er ødet til ingen Verdens Nytte. Der har været Forslag fremme i denne Rigsdagssamling om at faa denne Indkaldelse afskaffet, om at faa en Ændring i Hærloven, men Regeringen og dens